Luggemissed.

I.

Olli úks weike terrane túttarlaps, Maria nimmi, kaksteistkümmend aastat wanna, lahke illusa náoga. Tedda sadeti issa káest iggal Jummala páwal metsa, ilm olgo kui tahtes. Piddi seált kuiwi okse korjama, mis tuul olli mahha aianud, ja mis neil koddo kútmisseks tarwis láksid. Kui tuul ei olnud mitte paljo mahha aianud, et waene laps ei sanud mitte suurt kimpo korjata, siis issa taples hirmsaste lapiega, ja wahhel juhtus kúl weel kurjemat temmale. Mees olli wiimne tigge ja nurjato loom, kes ei kannud ei suggogi hoolt omma naese egga omma kolme laste eest, ja nisammoti wáhhe omma kingseppa ammeti párrast. Kórts ei játnud temmale seks úhtegi aega járrele. Ei mitte allati ei

olnud temma nisugguſt úlleannetumat olnud, waid olli kúl, enne sedda aega, móistnud ennese ja perre eest targaste murretseda. Agga kui raskemad aiad ja haigussed ollid teinud, et maia luggu rippalisseks láks, olli mees nukraks nurrigaks sanud. Otsis selle wasto abbi ónnetuma lakkumisse lábbi. Sepárrast ei úkski ei tarwitand tedda wimaks ennam temma ammeti polest, ja perre láks úsna nurja. Naene olli kúl weel túk aega murrelinne hing temma ommade eest ja muido ka wássimatta tóteggija, agga Jummal parrago, nisammoti kui mees, pimme Jummala púhha sanna polest. Ja kust wótta ka sedda walgustust, sest et ramatuid ei olnud neil mitte, ja kui olleks ka, móllemad ei oskand suggugi luggeda, ja kirrik olli neil úsna woóras koht. Naene piddi núúd sedda toitmisse murret ennese peále úksnes wótma, ja se láks temmale ni kaua háddaste korda, kui jóudis kui pessonaene teistele tóód kehha. Agga sest et se kibbe maia murre,

Eesti-ma rahwa Kalender 1858 lk. 20